

РЕШЕНИЕ

№ 3522

гр. София, 30.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в публично заседание на 19.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

като разгледа дело номер **8115** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на „Гери енд ко“ ЕООД срещу АУПДВ № 01-2600/5313#3/05.07.2021 г., издаден от заместник-изпълнителния директор на ДФЗ, с което на жалбоподателя е определено подлежащо на възстановяване публично държавно вземане в размер на 51 048,22 лв., представляваща изплатена субсидия по мярка 214 АЕП от ПРСР 2007-2013 г., направление „Възстановяване и поддържане на затревени площи с висока природна стойност (В. 1)“ за кампании 2012, 2013, 2014 и 2015 г.

В жалбата е посочено, че поради възникнали обективни обстоятелства, последвали законодателни промени, едностранно прекратяване на договори, отнемане на площите от О. и липсата на правно основание за кандидатстване през кампания 2016, дружеството не е могла да изпълни през кампания 2016 докрай не по своя вина, поетия през 2012год. 5годишен ангажимент по Мярка 214.Моли се АУПДВ да бъде отменен, както и да бъдат присъдени в полза на дружеството – жалбоподател сторените по делото разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно уведомен, се представлява от адв. П., с пълномощно по делото, който поддържа жалбата.Излага, че дружеството не е нарушило поетия ангажимент, а е било поставено в невъзможност да изпълни същия.Претендира присъждане на направените в производството по делото разноски.

Ответникът – заместник-изпълнителен директор на ДФЗ – в съдебно заседание не се явява, не се представява. От пълномощника му юрисконсулт З. е представено становище, в което моли подадената жалба да бъде отхвърлена, като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение, в условията на евентуалност, за прекомерност на адвокатското възнаграждение на пълномощника на жалбоподателя.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят е регистриран с Уникален регистрационен номер (УРН) 563903 в Интегрираната система за администриране и контрол (И.). Одобрен е за участие по мярка 214 „Агроекологични плащания от ПРСР 2007-2013 г. с направление „Възстановяване и поддържане на затревени площи с висока природна стойност“, през кампания 2012, подновен през 2013 кампания.

С влязъл в сила Акт за прекратяване на агроекологичен ангажимент по мярка 214 „АЕП“ от ПРСР 2007-2013 г., с изх. № 01-2600/5313 от 10.09.2019 г., ДФ „Земеделие“ - Разплащателна агенция е прекратил агроекологичния ангажимент на „ГЕРИ ЕНД КО“ ЕООД.

По заявленията на „ГЕРИ ЕНД КО“ ЕООД са били изплатени следните суми по мярка 214 „Агроекологични плащания“, направление „Възстановяване и поддържане на затревени площи с висока природна стойност (В. 1)“:

- През първата година от ангажимента:

- за заявление с УИН: 22/080512/46967 за кампания 2012:

АП 13- 44484.93 лв.

- През втората година от ангажимента:

- за заявление с УИН: 22/110613/52631 за кампания 2013:

АП 13- 66439.29 лв.

- През третата година от ангажимента:

- за заявление с УИН: 22/260514/55356 за кампания 2014:

АП 13- 69693.94 лв.

- През четвъртата година от ангажимента:

- за заявление с УИН: 22/010615/59361 за кампания 2015:

АП 13- 74622.92 лв.

Общата изплатена сума по направление „Възстановяване и поддържане на затревени площи с висока природна стойност (В. 1)”, представляваща сбор от изплатеното финансово подпомагане по направлението през годините, предхождащи годината на прекратяване на ангажимента, е в размер на 255241.08 лв.

Прието е, че в съответствие с чл. 18, ал. 4, буква „в” от Наредба 11 от 06.04.2009 г., „ГЕРИ ЕНД КО ” ЕООД следва да възстанови 20 % от 255241.08 лв., което се равнява на 51048.22 лв.

С писмо с изх. № 01-2600/5313 от 03.07.2020 г. ДФЗ-РА е уведомил кандидата за откриване на административно производство за издаване на АУПДВ, съгласно чл. 26, ал.1 от АПК. В писмото са изложени фактическите обстоятелства, въз основа на които е прието, че са налице основания за издаване на АУПДВ. Дадена е възможност да предостави допълнителна информация, в съответствие с чл. 34, ал. 3 от АПК или да възстанови доброволно сумата, за която е извършено недължимо плащане, в случай че приеме фактическите констатации за основателни.

С писмо с вх. № 01-2600/5313 от 27.07.2020 г. кандидатът е възразил срещу откритото производство по издаване на АУПДВ. След разглеждане на допълнително представената информация ДФЗ не е приел направените възражения и представените към тях доказателства за основателни, поради което и не е прекратил административното производство по издаване на АУПДВ. Като на основание чл. 18, ал. 3, т. 1 и ал. 4, буква „в”, във връзка с чл. 67, ал. 1 от Наредба № 11 от 06.04.2009 г., чл. 59, ал. 1 и 2 от Административно- процесуалния кодекс и във връзка с чл. 165 и чл. 166 от Данъчно-процесуалния кодекс, и чл.20а, ал. 1, ал. 2 и ал. 4 от Закона за подпомагане на земеделските производители издал оспорения пред съда в настоящото производство Акт за установяване на публично държавно вземане, представляващо изплатена субсидия по мярка 214 „АЕП” от ПРСР 2007-2013 г., направление „Възстановяване и поддържане на затревени площи с висока природна стойност (В. 1)” за кампании 2012, 2013, 2014 и 2015 във връзка с подадените от " ГЕРИ ЕНД КО" ЕООД общи заявления за подпомагане за 2012 с УИН 22/080512/46967, за 2013г. с УИН 22/110613/52631, за 2014 с УИН 22/260514/55356 и за 2015 с УИН 22/010615/59361 в размер на 51048,22лв.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 149 от АПК, от лице, имащо правен интерес, и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Оспореният акт е издаден от компетентен орган. По делото е представена Заповед № 03-РД/2891/16.06.2021 г. на Изпълнителния директор на ДФЗ (л. 23-25 по делото), с която са делегирани правомощия на П. С. да издава и подписва АУПДВ по всички схеми и мерки по директни плащания.

Оспорения АУПДВ отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК, съдържа всички

задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването му.

Относно материалната законосъобразност на АУПДВ, съдът приема следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 162, ал.1 от ДОПК държавните и общинските вземания са публични и частни. По силата на чл. 162, ал.2, т.8 и т.9 от ДОПК публични са държавните и общинските вземания за недължимо платени и надплатени суми, както и за неправомерно получени или неправомерно усвоени средства по проекти, финансирани от средства на Европейския съюз, включително свързаното с тях национално съфинансиране, които възникват въз основа на административен акт, включително финансови корекции, надплатен аванс, надхвърлени процентни ограничения, превишени позиции по бюджета на проекта, кръстосано финансиране, както и глобите и другите парични санкции, предвидени в националното законодателство и в правото на Европейския съюз; както и лихвите за тези вземания. Нормата на чл.165 от ДОПК предвижда, че събирането на държавните и общинските публични вземания се извършва въз основа на влязъл в сила акт за установяване на съответното публично вземане, издаден от компетентен орган, освен ако в закон е установено друго.

По делото не е спорно, че жалбоподателят е подал заявления по мярка 214 "Агроекологични плащания". Не са спорни и за получените суми, описани в АУПДВ.

За да възникне публично държавно вземане следва да е безспорно установено наличието на неправомерно получени или неправомерно усвоени средства по проекти, финансирани от средства на Европейския съюз, включително свързаното с тях национално съфинансиране.

Оспореният Акт за установяване на публично държавно вземане е издаден на основание чл. 18, ал. 3, т. 1 и ал. 4, буква "в" във връзка с чл. 67, ал. 1 от Наредба № 11 от 06.04.2009 г., чл. 59, ал. 1 и 2 от АПК и във връзка с чл. 165 и чл. 166 от ДОПК, и чл. 20а, ал. 1, ал. 2 и ал. 4 от ЗПЗП, като се сочи нарушение на 67, ал. 1 от Наредба № 11 от 06.04.2009 г.

Съгласно чл. 67, ал. 1 от Наредбата, земеделски стопани, които не подадат "Заявление за плащане" по време на агроекологичния си ангажимент, възстановяват получената финансова помощ съгласно чл. 18, ал. 4 и се изключват от подпомагане по мярка "Агроекологични плащания". Разпоредбата на чл. 18, ал. 4 от цитираната наредба посочва процентното възстановяване на получената финансова помощ.

Няма спор между страните, че първоначално жалбоподателят е изпълнявал задълженията по поетия агроекологичен ангажимент, като е подавала заявления за подпомагане за предходни кампании до 2015 г. включително и съответно е получавала следващите се суми, представляващи финансово подпомагане съобразно поетия пет годишен агроекологичен ангажимент по мярка 214 от ПРСР.

С настъпилата законодателна промяна със Закона за изменение и допълнение на Закона за собствеността и ползването на земеделските земи (ЗИД на ЗСПЗЗ), обн. ДВ

бр. 61 от 2015 г., по конкретно с новия § 15 от ПЗР на ЗИДЗСПЗЗ, е предвидено ново задължение за ползвателите, сключили договори за наем или аренда на пасища, мери и ливади от държавния и общинския поземлен фонд преди 24 февруари 2015 г., в срок до 1 февруари 2016 г. да приведат договорите в съответствие с изискванията на чл. 37и, ал. 1 и ал. 4. Съгласно посочената разпоредба, пасища, мери и ливади следва да се предоставят за ползване на собственици или ползватели на животновъдни обекти с пасищни селскостопански животни или на правоимащи, които имат регистрирани животновъдни обекти в съответното землище. Съгласно разпоредбата на § 15, ал. 3 от ПЗР ЗИДЗСПЗЗ, договорите за наем или аренда на пасища, мери и ливади от държавния и общинския поземлен фонд, които не са приведени в съответствие в срока по ал. 1 или 2, се прекратяват от кмета на общината, съответно директора на областната дирекция "Земеделие".

В изпълнение на § 15 ЗИД на ЗСПЗЗ и предвид променените условия за предоставяне под наем и/или аренда на земи от държавния и/или общинския поземлен фонд, са прекратени договори за наем с [община]. Това обстоятелство е установено и в Акт за прекратяване на агроекологичен ангажимент по мярка 214 "АЕП" от ПРСР 2007-2013г. с изх. № 01-2600/5313 от 10.09.2019г., като доказателство за обективната невъзможност на жалбоподателят да спазване на поетия ангажимент поради изменението на §15 и чл.37и, ал.1 от ЗСПЗЗ. При положение, че на ДФЗ- РА е известно, че по отношение на жалбоподателят е прекратен договора, поради законодателните промени, се установява невъзможност да изпълнява поетия ангажимент.

За бъде издаден Акт за установяване на публично държавно вземане от тази категория, РА следва да установи по безспорен и категоричен начин, че е налице: недължимо платени или надплатени суми или неправомерно получени, съответно или неправомерно усвоени средства по никоя от схемите и мерките за плащане или по проекти, които са финансирани от европейските фондове и държавния бюджет.

Предвид изложеното следва да се съобрази и разпоредбата на чл. 77, § 2, б. "а" от Регламент (ЕС) № 1306/2013 г. Европейския Парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година относно финансирането, управлението и мониторинга на общата селскостопанска политика и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 352/78, (ЕО) № 165/94, (ЕО) № 2799/98, (ЕО) № 814/2000, (ЕО) № 1290/2005 и (ЕО) № 485/2008 на Съвета, според която разпоредба не се прилагат административни санкции когато неспазването се дължи на непреодолима сила. Прекратяването на договорите за наем от О. заради новите изисквания, с оглед законодателно решение, е било непредвидимо за жалбоподателя към дата на подаване на заявлението през 2012г., а съгласно чл. 2, § 2, б. "е" от Регламент (ЕС) № 1306/2013 г., за целите на финансирането, управлението и мониторинга на ОСП "непреодолима сила" и "извънредни обстоятелства" могат да бъдат признати по-специално в случаи на отчуждаване на цялото стопанство или на голяма част от стопанството, ако това отчуждаване не е могло да бъде предвидено към деня на подаване на заявлението.

В резултат на непредвидените законодателни промени жалбоподателят е поставен в невъзможност да продължи да изпълнява поетите ангажименти. Поради тази причина,

е следвало да се приложи разпоредбата на чл. 18, ал. 6 от Наредба № 11/2009 г., според която в случаите на форсмажорни или изключителни обстоятелства агроекологичният ангажимент се прекратява и не се изисква частично или пълно възстановяване на получената от земеделския стопанин финансова помощ. Според разпоредбата на § 1, т. 4, б. "в" от ДР на ЗПЗП, отчуждаване на голяма част от стопанството, ако това не е могло да бъде предвидено в деня, в който е поет ангажиментът е "форсмажорно или изключително обстоятелство". В този смисъл са решение № 523 от 15.01.2021 г. на ВАС, постановено по адм. д. № 10541/2020 г., V отделение и решение № 11 160 от 20.08.2020 г. на ВАС, постановено по адм. д. № 373/2020 г., V отделение. Ето защо, съдът намира за напълно основателни възраженията на жалбоподателя, като агроекологичният ангажимент е следвало да се прекрати на различно от посоченото правно основание.

Последиците от прекратяване на договорите неминуемо водят и до прекратяване на поетия агроекологичен ангажимент, но правното основание за това е от съществено значение, доколкото при прекратяване на агроекологичния ангажимент в резултат на форсмажорни или изключителни обстоятелства, както е в процесния случай, няма да се изисква частично или пълно възстановяване на получената финансова помощ. В обратната хипотеза, при прекратяване на агроекологичния ангажимент поради обстоятелства, зависещи от подпомаганите лица, се изисква частично или пълно възстановяване на получената от същите финансова помощ.

Резултатът от непредвидените законодателни промени е довело до невъзможност дружеството да продължи да изпълнява поетия ангажимент вцялост, поради лишаване от правото му на ползване на земеделската земя, поради което е следвало административният орган да не изисква частично възстановяване на получената финансова помощ.

Съдът намира, че административният орган е постановил своя акт в нарушение на принципа за съразмерност, прокламиран в чл.6 от АПК, задължаващ го при упражняване на правомощията си да действа по разумен начин, добросъвестно и справедливо. Всичко изложено налага извод за незаконосъобразност на оспорения АУПДВ, който следва да бъде отменен.

При този изход на спора се дължат разноски на жалбоподателя, в общ размер на 1350лв., от които 50лв. държавна такса и 1300лв., договорено възнаграждение по договор за правна помощ (стр. 18 от делото). Съдът намира, че договореното адвокатско възнаграждение не е прекомерно с оглед фактическата и правна сложност на делото, както и материалния интерес.

С оглед изложеното, оспореният АУПДВ следва да бъде отменен, като незаконосъобразен.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 36-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на „Гери енд ко“ ЕООД, АУПДВ № 01-2600/5313#3/05.07.2021 г., издаден от заместник-изпълнителния директор на ДФЗ, с което на същото дружество е определено подлежащо на възстановяване публично държавно вземане в размер на 51 048,22 лв., представляваща изплатена субсидия по мярка 214 АЕП от ПРСР 2007-2013 г., направление „Възстановяване и поддържане на затревени площи с висока природна стойност (В. 1)“ за кампании 2012, 2013, 2014 и 2015 г.

ОСЪЖДА ДФЗ да заплати на „Гери енд ко“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], сумата в общ размер на 1350(хиляда триста и петдесет)лв. разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: